REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2023/2599 AL COMISIEI

din 22 noiembrie 2023

de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește administrarea companiilor de transport maritim de către autoritățile de administrare a unei companii de transport maritim

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului ([1]), în special articolul 3gf alineatul (4),

întrucât:

(1) Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2023/959 a Parlamentului European și a Consiliului ([2]) prevede includerea emisiilor generate de transportul maritim în sistemul de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii („EU ETS”).

(2) Pentru a reduce povara administrativă a companiilor de transport maritim, Directiva 2003/87/CE prevede ca un stat membru să fie responsabil pentru fiecare companie de transport maritim. În temeiul Directivei 2003/87/CE, statul membru responsabil de administrarea unei companii de transport maritim este denumit „autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim”.

(3) În contextul dreptului maritim general, noțiunea de „companie de transport maritim” se referă la entitatea însărcinată cu gestionarea navei și nu poate fi modificată printr-un acord bilateral între părți. Totuși, această abordare generală nu este cea mai adecvată în contextul EU ETS, care face obiectul prezentului act. În acest context specific al EU ETS, este necesar să se abordeze obligațiile față de entitatea mai competentă să ia măsurile necesare în acest sens. Contrar a ceea ce se întâmplă în dreptul maritim general, această entitate poate fi diferită de entitatea însărcinată cu gestionarea efectivă a navei. Având în vedere acest fapt, este necesar să se devieze, în scopul EU ETS, de la sensul noțiunii de „companie de transport maritim” din dreptul maritim general, pentru a permite părților să convină contractual cu privire la identitatea entității căreia i se încredințează obligațiile care decurg din EU ETS.

(4) Pentru a asigura tratamentul egal al companiilor de transport maritim, statele membre trebuie să respecte norme armonizate pentru administrarea companiilor de transport maritim de care sunt responsabile. Pentru a garanta aplicarea corespunzătoare a EU ETS și pentru a ține seama de diferențele dintre EU ETS și dreptul maritim general, statele membre trebuie să se asigure că, în cazul în care organizația sau persoana care și-a asumat responsabilitatea pentru operarea navei de la proprietarul navei și care, prin asumarea acestei responsabilități, a fost de acord să preia toate sarcinile și responsabilitățile impuse de Codul internațional de management pentru siguranța exploatării navelor și pentru prevenirea poluării, prevăzut în anexa I la Regulamentul (CE)

([1]) JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

([2]) Directiva (UE) 2023/959 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și a Deciziei (UE) 2015/1814 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (JO L 130, 16.5.2023, p. 134).

nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]), și-a asumat, de asemenea, responsabilitatea pentru obligațiile EU ETS, o astfel de organizație sau persoană a fost mandatată în mod corespunzător de către proprietarul navei să respecte măsurile naționale de transpunere a Directivei 2003/87/CE, inclusiv obligația de a restitui certificatele în temeiul articolelor 3gb și 12 din respectiva directivă. În măsura în care se abate de la practica în ceea ce privește definiția „companiei de transport maritim" din dreptul maritim general, această cerință se limitează la asumarea responsabilității în cadrul EU ETS.

(5) Pentru a facilita aplicarea EU ETS, organizația sau persoana care și-a asumat responsabilitatea pentru obligațiile EU ETS trebuie să furnizeze autorității sale de administrare, în ceea ce privește o companie de transport maritim, informații privind navele aflate în responsabilitatea sa.

(6) Entitățile responsabile cu respectarea obligațiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) și a obligațiilor prevăzute în Directiva 2003/87/CE trebuie să fie identificate în mod clar în orice moment. În acest scop și pentru a asigura coerența administrării și a asigurării respectării legislației, Regulamentul (UE) 2015/757 prevede că aceeași entitate trebuie să fie responsabilă pentru ambele.

(7) Articolul 3gf alineatele (1) și (3) din Directiva 2003/87/CE conține dispozițiile care reglementează atribuirea fiecărei companii de transport maritim autorității sale de administrare a unei companii de transport maritim. Pentru a asigura tratamentul egal al companiilor de transport maritim, este necesar să se prevadă norme detaliate armonizate privind atribuirea companiilor maritime statelor membre. Normele pentru atribuirea unei companii de transport maritim unui stat membru includ țara de înregistrare a companiei de transport maritim, care trebuie să se bazeze pe informațiile înregistrate în Thetis MRV, sistemul de informații specific al Uniunii dezvoltat și operat de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, care sprijină punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/757. Atribuirea companiilor de transport maritim care nu sunt înregistrate într-un stat membru trebuie să se bazeze pe datele privind escalele în port, stocate în sistemul de schimb de informații maritime al Uniunii instituit prin Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([5]) (SafeSeaNet). Datele privind escalele în port ar putea fi completate cu informații din alte sisteme de informații, după caz.

(8) În plus, este necesar să se stabilească norme detaliate de atribuire pentru companiile de transport maritim care nu sunt înregistrate într-un stat membru și care nu au efectuat nicio călătorie care să se încadreze în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga din Directiva 2003/87/CE în ultimii 4 ani de monitorizare și a căror primă călătorie în domeniul de aplicare al directivei respective este o călătorie între porturi aflate sub jurisdicția a două state membre, precum și pentru companiile de transport maritim care nu sunt înregistrate într-un stat membru și care au cel mai mare număr de escale în port în două sau mai multe state membre. Pentru a asigura o punere în aplicare coerentă a EU ETS, statele membre trebuie să facă schimb de informații în cazul schimbării autorității de administrare a unei companii de transport maritim în ceea ce privește o anumită companie de transport maritim.

(9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului privind schimbările climatice,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) În cazul în care organizația sau persoana, cum ar fi administratorul sau navlositorul navei nude, care și-a asumat responsabilitatea pentru exploatarea navei de la proprietarul acesteia și care, prin asumarea acestei responsabilități, a fost de acord să preia toate sarcinile și responsabilitățile impuse de Codul internațional de management pentru exploatarea în

([3]) Regulamentul (CE) nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 februarie 2006 privind aplicarea Codului Internațional de Management al Siguranței pe teritoriul Comunității și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 3051/95 al Consiliului (JO L 64, 4.3.2006, p. 1).

([4]) Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 123, 19.5.2015, p. 55).

([5]) Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime și de abrogare a Directivei 93/75/CEE a Consiliului (JO L 208, 5.8.2002, p. 10).

siguranță a navelor și pentru prevenirea poluării, prevăzut în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 336/2006, și-a asumat în egală măsură responsabilitatea îndeplinirii obligațiilor de respectare a măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2003/87/CE și a obligației de restituire a certificatelor în temeiul articolelor 3gb și 12 din directiva respectivă (denumite în continuare „obligațiile ETS”), organizația sau persoana în cauză prezintă un document în care se indică în mod clar că a fost mandatată corespunzător, de către proprietarul navei, să îndeplinească obligațiile ETS.

(2) În sensul alineatului (1), organizația sau persoana furnizează autorității sale de administrare a unei companii de transport maritim un document care să indice clar că a fost mandatată corespunzător de către proprietarul navei să respecte obligațiile ETS.

Documentul trebuie să fie semnat atât de proprietarul navei, cât și de organizația sau persoana respectivă.

În cazul în care documentul respectiv este redactat într-o altă limbă decât limba oficială a statului membru sau decât limba engleză, se furnizează o traducere în limba engleză.

Dacă documentul este o copie, aceasta trebuie să fie certificată pentru conformitate de un notar public sau de o persoană similară specificată de autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim. În cazul în care este eliberată în afara statului membru al autorității de administrare a unei companii de transport maritim, copia certificată trebuie să fie legalizată, cu excepția cazului în care legislația națională prevede altfel.

(3) Cererea menționată la alineatul (2) include următoarele informații:

(a) numele și numărul unic de identificare ale organizației sau persoanei mandatate de proprietarul navei, atribuite în sistemul Organizației Maritime Internaționale (OMI) de numere unice de identificare ale companiilor și ale proprietarilor înregistrați;

(b) țara de înregistrare a organizației sau a persoanei mandatate de proprietarul navei, astfel cum este înregistrată în sistemul OMI de numere unice de identificare ale companiilor și ale proprietarilor înregistrați;

(c) numele proprietarului navei și numărul său unic de identificare OMI pentru companii și proprietari înregistrați;

(d) următoarele informații pentru persoana de contact a proprietarului navei:

  (i) prenumele;

  (ii) numele;

  (iii) titlul postului;

  (iv) adresa profesională;

  (v) numărul de telefon profesional;

  (vi) adresa de e-mail profesională;

(e) data aplicării mandatului acordat de proprietarul navei organizației sau persoanei în cauză;

(f) numărul de identificare OMI al fiecărei nave care intră sub incidența mandatului.

(4) În cazul în care organizația sau persoana menționată la alineatul (1) nu poate furniza autorității sale de administrare documentul menționat la alineatul (2), proprietarul navei este considerat ca fiind entitatea responsabilă pentru obligațiile ETS.

Articolul 2

(1) În cazul în care entitatea care și-a asumat responsabilitatea pentru obligațiile ETS este proprietarul navei, autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim se asigură că proprietarul navei îi furnizează un document care include lista navelor pentru care și-a asumat responsabilitatea pentru obligațiile ETS și ale căror emisii intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE, precum și numerele OMI de identificare a respectivelor nave.

(2) În cazul modificării listei menționate la alineatul (1), proprietarul își informează autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim fără întârziere și îi transmite un document actualizat și, pentru fiecare navă care nu se mai află sub responsabilitatea proprietarului navei, numele noii companii de transport maritim și numărul său unic de identificare OMI al companiei și al proprietarului înregistrat.

Articolul 3

(1) În scopul atribuirii unei companii de transport maritim unei autorități de administrare a unei companii de transport maritim în conformitate cu articolul 3gf din Directiva 2003/87/CE, țara de înregistrare a unei companii de transport maritim, astfel cum se menționează la articolul 3gf din directiva respectivă, este țara înregistrată în Thetis MRV, sistemul de informații specific al Uniunii care sprijină punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/757.

(2) În scopul atribuirii unei companii de transport maritim care nu este înregistrată într-un stat membru unei autorități de administrare a unei companii de transport maritim în conformitate cu articolul 3gf alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, datele privind escalele în port se bazează pe datele stocate în sistemul de schimb de informații maritime al Uniunii (SafeSeaNet) instituit prin Directiva 2002/59/CE.

În cazul în care datele înregistrate în SafeSeaNet sunt insuficiente în scopul atribuirii unei companii de transport maritim care nu este înregistrată într-un stat membru unei autorități de administrare a unei companii de transport maritim, Comisia poate utiliza date complementare, cum ar fi datele sistemului de identificare automată, stocate de alte sisteme de informații.

Articolul 4

În cazul în care prima călătorie a unei nave a unei companii de transport maritim care nu este înregistrată într-un stat membru, astfel cum se menționează la articolul 3gf alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/87/CE, este o călătorie care a început într-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și s-a încheiat într-un port de escală aflat sub jurisdicția unui alt stat membru, autoritatea de administrare a respectivei companii de transport maritim este statul membru în care a început călătoria respectivă.

Articolul 5

În cazul în care o companie de transport maritim care nu este înregistrată într-un stat membru are cel mai mare număr de escale în port în două sau mai multe state membre, autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim este statul membru în care compania de transport maritim a avut prima escală în port dintre călătoriile care au început sau s-au încheiat în acele state membre cu un număr egal de escale în port și care au avut loc în cursul perioadelor de raportare relevante.

Data și ora plecării sau a sosirii se calculează în conformitate cu ora universală coordonată (GMT/UTC).

Articolul 6

(1) În cazul unei schimbări a autorității de administrare a unei companii de transport maritim, noua autoritate de administrare a unei companii de transport maritim are acces la toate informațiile relevante referitoare la respectiva companie de transport maritim. Acesta include accesul la planul de monitorizare al fiecărei nave aflate în responsabilitatea companiei de transport maritim, la rapoartele anterioare privind emisiile la nivel de navă și la rapoartele la nivel de navă care trebuie prezentate în cazul în care are loc o schimbare de companie pentru fiecare navă aflată în responsabilitatea companiei de transport maritim, precum și la datele agregate privind emisiile la nivel de companie din perioadele de monitorizare anterioare.

(2) Autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim responsabilă înainte de modificarea menționată la alineatul (1) exercită diligența necesară pentru a furniza noii autorități de administrare a unei companii de transport maritim, la cererea acesteia, orice alte documente sau informații relevante referitoare la compania de transport maritim în cauză.

(3) Autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim responsabilă înainte de schimbarea menționată la alineatul (1) are acces la informații privind perioada în care compania de transport maritim s-a aflat în responsabilitatea sa, după caz, în special în scopul gestionării procedurilor de sancționare aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul Directivei 2003/87/CE și al penalităților menționate la articolul 16 alineatul (3) din directiva respectivă.

Articolul 7

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 noiembrie 2023.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN